

Pondelok 4. apríla 2016

Text: J 20, 19 – 20. 24 – 29 (30 – 31)

¹⁹V ten istý prvý deň po sobote, keď už bola tma a dvere, kde boli učeníci, boli zatvorené zo strachu pred Židmi, prišiel Ježiš a postavil sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! ²⁰Ako to povedal, ukázal im ruky aj bok. A zaradovali sa učeníci, keď videli Pána. ²¹Ježiš im opäť riekol: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás. ²²A keď to povedal, dýchol na nich a hovoril: Prijmite Ducha Svätého.

²³Ktorýmkoľvek odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im; ktorýmkoľvek zadržíte, zadržujú sa im. ²⁴Tu však Tomáš, jeden z dvanástich, primenom Dvojča, nebol s nimi, keď Ježiš prišiel. ²⁵Povedali mu teda ostatní učeníci: Videli sme Pána! Ale on im odpovedal: Ak nevidím stopy klincov v Jeho rukách a nevložím si prst na miesto, kde tie klince boli, a ruku Mu nevložím do boku, vôbec neuverím. ²⁶Po ôsmich dňoch zase boli Jeho učeníci dnu; aj Tomáš bol s nimi. A prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, a postavil sa do prostriedku, riekol im: Pokoj vám! ²⁷Potom hovorí Tomášovi: Daj sem prst a pozri sa na moje ruky; daj sem ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci. ²⁸Tomáš mu povedal: Pán môj a Boh môj! ²⁹A Ježiš mu riekol: Pretože si ma videl, uveril si; blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili. ³⁰Ešte mnoho iných znamení učinil Ježiš pred svojimi učeníkmi, ktoré nie sú napísané v tejto knihe. ³¹Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a - veriac - aby ste mali život v Jeho mene.

Piesne: ES č. 127, 145

Zamyslenie nad Božím slovom:

Odchod blízkeho človeka v rodine spôsobuje neraz rozpaky. Čo budeme robiť, ako budeme ďalej žiť, akým smerom pôjde náš život? Večer plný rozpakov prežívali aj učeníci Pána Ježiša. Počuli síce o Ňom, že ráno vstal z mŕtvych, že hrob je prázdny, ale nemôžu tomu uveriť. Je svedectvo Márie Magdalény dôveryhodné? Strach pred Židmi učeníkov zatlačil do miestnosti, v ktorej sa zamkli a premýšľali, kde je pravda. Do tohto strachu a neistoty zrazu prišiel vzkriesený Ježiš. Víťaz nad diablom, svetom a smrťou im prináša pokoj. Vonku je svet so svojím nepokojom, nenávisťou a zlým svedomím. Vnútri je však Pán so „svojimi“ a dáva im pokoj, ktorý pre nich vydobyl na kríži. Nie je to nádherný obraz prvého zhromaždenia okolo Pána Ježiša, ktorý je uprostred učeníkov? Rany na rukách a boku Pána Ježiša sú dôkazom, že je to On, ktorý visel na kríži. Tieto rany svedčia aj o Jeho láske k nám. On zomrel a vstal a v Jeho smrti sa nám dostalo víťazstva. Prijat' toto vierou vôbec nie je ľahké. Učeník Tomáš, ktorý nebol pri prvom stretnutí so vzkrieseným Ježišom, pochyboval o svedectve druhých. Pán Ježiš mu preto o týždeň neskôr, keď bol so svojimi učeníkmi, dáva milosť stretnúť sa s Ním osobne.

Možno aj my veľa krát pochybujeme o mnohých veciach, ktoré sa týkajú našej viery. Sme slabí a zmietajú nami rôzne myšlienky. Pán Ježiš nás chce aj cez slová, ktoré povedal Tomášovi, povzbudiť: „*Blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.*“ Slová zapísané v 31. verši – „*Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, a – veriac – aby ste mali život v Jeho mene*“ – nám jasne ukazujú, aký mal Pán Boh zámer, keď dal napísať toto evanjelium. Osoba, ktorá nám je v ňom predstavená, je Ježiš Kristus – Boží Syn – Mesiáš. Do Jeho rúk môžeš smelo vložiť celý svoj život. On chce byť Tvojím osobným Spasiteľom a Pánom. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane, ďakujeme Ti za to, že skrze Tvoje slovo môžeme vidieť, že si osobným Bohom, ktorý túži, aby Ho každý spoznal. Dal si milosť osobného stretnutia ženám pri hrobe i učeníkom za zamknutými dverami. Prosím, daj milosť aj mne, aby ma stretnutie s Tebou zmenilo tak ako učeníka Tomáša, ktorý vyznal: „*Pán môj a Boh môj!*“ Toto môže v mojom živote učiniť iba viera, ktorá je darom od Teba. Daj, aby ona mohla vo mne rásť, aby okolnosti, ktoré prichádzajú, neuháňali moju vieru, ale, naopak, pôsobili vo mne túžbu obrátiť sa k Tebe celým srdcom. Amen.

Mgr. Ivo Madzin, námestný farár v CZ ECAV Bánovce nad Bebravou-Horné Ozorovce (POS)